

А РОМАН ЗА ВСІХ РОМАНІВ...

Віталій ТАРАСЮК.

Кілька років тому публікація про новоселівського вундеркінда-семикласника Романа Сінчука (на фото праворуч) у деяких песимістів викликала іронічні посмішки. Мовляв, побачите, як хлопець «з'їде» за кілька років і від його незвичайності й сліду не залишиться.

Відтоді минуло чотири роки. Нині Роман, як кажуть, вийшов на фініш одинадцятирічного марафону у Новоселівській загальноосвітній школі. Пам'ятаючи глузуливу іронію скептиків, вирішив спростувати їх песимізм і для цього зустрівся із Романом та його батьком Анатолієм Сергійовичем.

Уже з перших миттєвостей зрозумів: Роман, як і чотири роки тому, у відмінній інтелектуальній формі. Про це, зокрема, свідчать його освітні здобутки (на фото ліворуч). Скажімо, у 9 класі став переможцем районних олімпіад з історії, географії, англійської мови, правознавства, а на обласних – був другим з історії і третім із правознавства. У 10 класі – у районі був першим на олімпіаді з історії, географії, виграв конкурс знавців української мови ім. Яценка, на обласній олімпіаді посів друге місце з історії, третє – з географії. Встиг Роман відзначитися уже й цього навчального року. Разом із Валентиною Коваль та Ігорем Вороновим виграли районний турнір юних географів, а в індивідуальному заліку став переможцем. Млинівчани стали першими і в обласному турнірі, а Романа включили у збірну Рівненщини, аби представляв шкільну еліту області на Всеукраїнському турнірі.

Окрім цього, Роман вільно володіє англійською мовою, а чимало заслуги в цьому батька-вчителя «інгліша». Хоча, звісно, доклав і син своїх лінгвістичних потуг. Зібрав здібний юнак і потужну бібліотеку. Нині Роман віддає перевагу філософській літературі, бо уже переріс захоплення пригодами і фантастикою. Зачитується творами Томаса Манна, Генріха Сінкевича, Ернста Хемінгуей, Михайла Булгакова. До речі, булгаківська «Майстер і Маргарита» - чи не найулюбленіша книга новоселівця, бо, на його думку, у ній автор не тільки ставить філософські питання, а й дає відповіді на них. Причому, відповіді неординарні, але глибокі за змістом.

Улюблений історичний герой Романа – Наполеон, людина, котра не мала нічого, а здобула все. А ось із сучасних митців юнак найбільше поважає Святослава Вакарчука. І хоча дещо розчарований, що той пішов у політику, але, вважає, що Святослав належить до тих особистостей, котрі за що б не бралися, то все у них виходить, бо вкладають у справу не тільки інтелект, талант, а й титанічну працю.

Варто зазначити, що останніми роками для Романа надійним супутником і помічником у вдосконаленні власного розумового потенціалу став персональний комп'ютер. Уже не доводиться занотовувати безліч інформації у зошити, бо вся акумулюється на сайтах хитрої техніки. Причому, Роман придбав комп'ютер за власні кошти, які заробив під час закордонних вояжів у Польщу.

На цю пору Роман ще не визначився, чим хотів би займатися у житті. Як стверджує батько Анатолій Сергійович, нині з упевненістю можна стверджувати, що майбутня життєва діяльність сина не буде пов'язана із фінансами, бухгалтерією, інформатикою чи лінгвістикою. Хочеться обрати професію, яка б сумішала історію, географію, літературу. Не виключено, що це буде журналістика. Звісно, батько надіється, що сина з обіймами приймуть у якомусь престижному навчальному закладі. Один із ймовірних і бажаних – Києво-Могилянська академія.

Власне, педагогічній громадськості і батьківському загалу варто дослухатися до пана Анатолія, а то й систематизувати і вивчити досвід виховання у родині Сінчуків із Новоселівки. За словами глави сімейства, він хотів, аби Всевишній подарував йому сина-інтелектуала. На небесах дослухалися до бажань Анатолія Сергійовича. Але ж той із дружиною Світланою

Вікторівною теж доклали зусиль, щоб дитина всебічно вдосконалювалася. Тим паче в умовах, де відсутня гостра конкуренція. Очевидно, ненав'язливе орієнтування хлопчини у морі людських знань, помножене на генетичні задатки, дали очікуваний і відрадний результат. Нині батько впевнений, що у Романа уже не зникне інтерес до поповнення знань і самовдосконалення. В учнівській голові зберігаються об'ємні пласти знань з історії, географії, літератури, мовознавства та інших галузей, які зачасти відсутні у дорослих навіть із вищою освітою. Юнак упевнено торує шлях до золотої медалі, хоча, не приховує: деякі шкільні предмети учить тільки заради того, що вони входять до шкільної програми, хоча особливого інтересу у нього не викликають.

А взагалі спілкуватися із Романом Сінчуком все одно, що читати захоплюючу книгу. Його ґрунтовні і всебічні знання викликають захоплення. Хтозна: можливо новоселівський вундеркінд із часом впише яскраву сторінку в історію української науки. А поки що я порадив би деяким політикам дослухатися до міркувань юного аналітика. На його думку, при владі в Україні вже побували усі багатокольорові політсили і показали, на що кожна здатна. Тож тепер парламентська коаліція, яка сформується, матиме вотум довіри лише у разі якісних змін і зрушень у соціально-економічній сфері. Як сказав поет, на макуху людей уже не візьмеш.

А ще Роман мріє переплыти океан і сфотографуватися біля статуї Свободи у США. Сумнівів у тому, що колись його мрія здійсниться, у мене немає...

Ось!

ВІД ІНТРИГИ – ДО КНИГИ

У районній раді відбулося засідання консультативно-дорадчої групи для узгодження списку історичних особистостей XI-XX століть, котрі причетні до минулої Млинівщини, та біографічні представлення про котрих увійдуть до I тому – «Незабутні» енциклопедії «Млинівщина у дзеркалі особистостей». За попередніми даними, у I томі будуть представлені близько 275 осіб. Утім, робота над уточненням списку особистостей триває, а для майбутніх читачів енциклопедії це буде свого роду інтрига. Відтак районна рада звертається до жителів району, аби вони інформували консультативно-дорадчу групу про своїх земляків, котрі заслуговують бути представленими в енциклопедії. Телефонувати можна безпосередньо у районну раду або редакцію газети «Гомін» до заступника головного редактора Віталія Тарасюка за номером 6-55-89.

Окрім того, районна рада ініціює видання книги про історію храмів Млинівщини. Отож, усі, хто володіє інформацією про минулину храмів у своїх населених пунктах, їх священнослужителів та інших церковних діячів, можуть поділитися нею із укладачами книги. Телефонувати у районну раду або у редакцію за номером, вказаним вище.